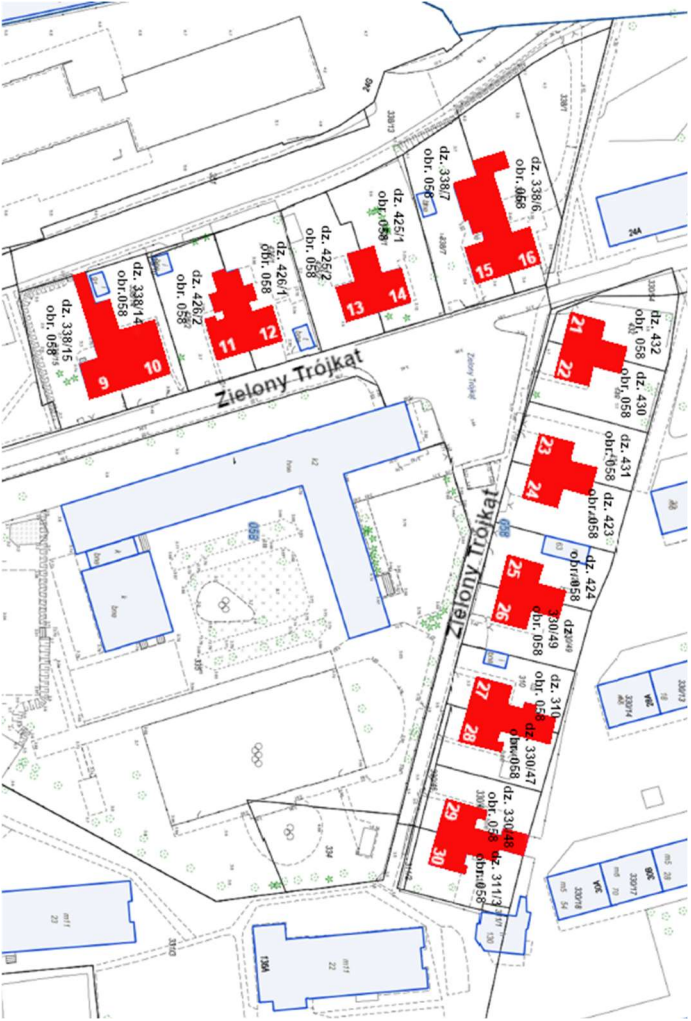

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa Osiedle Zielony Trójkąt (Grünes Dreieck)		2. Czas powstania ok. 1918 - 1921r.	GDAŃSK
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 1) 2) 1) Plan sytuacyjny, kolorem czerwonym oznaczono obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków w ramach zespołu osiedla Zielony Trójkąt. 2) Widok ogólny zespołu. (Źródło: https://obliview.brg.gda.pl/, dostęp: 12.02.2026 r.)			4. Adres ul. Zielony Trójkąt 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 dz. 310, 311/3, 330/47, 330/48, 330/49, 338/6, 338/7, 338/14, 338/15, 423, 424, 425/1, 425/2, 426/1, 426/2, 430, 431, 432 obr. 058
5. Przynależność administracyjna			województwo POMORSKIE powiat GDAŃSK gmina GDAŃSK
6. Formy ochrony			wpis do rej. zab. – nie dotyczy wpis do rej. zab. układ urb. – nie dotyczy pomnik historii – nie dotyczy park kulturowy – nie dotyczy MPZP – nie dotyczy

Powstanie zespołu związane jest z trwającym od końca XIX w. kryzysem mieszkaniowym na terenie Gdańska, spowodowanym m.in. intensywnym napływem robotników do rozwijających się zakładów przemysłowych. By przeciwdziałać temu stanowi rzeczy zaczęto powoływać liczne spółdzielnie mieszkaniowe mające za cel budowę przystępnych cenowo mieszkań z przyzwoitym standardem sanitarnym. Jednym z rejonów, w którym skupiły się działania tego typu instytucji, był Wrzeszcz (ówcześnie przedmieście Gdańska), w tym okolice dawnej osady Nowe Szkoty. Na gruntach leżących między Nowymi Szkotami a Młyniskami na początku XX w. zaczęły powstawać osiedla spółdzielcze (Kolonja Rzeszy niem. Reichskolonie, 1908-1917 r.) oraz fundacji prywatnej (Nowa Kolonia Schichaua, ok. 1914).

W 1918 r. powstał zamiysł wzniesienia kolejnego osiedla, tym razem na terenie dawnego majątku Rejerowo (niem. Reiershof), w którym działało przedsiębiorstwo ogrodnicze Schnibbe-Handels-Gärtenrei (od ok. 1880 r.). Obszar ten ograniczony był od zachodu linią kolejową do Nowego Portu, od wschodu – ulicą Schellmühler Weg, zaś od północy potokiem Strzyży. Powstanie osiedla było inicjatywą spółdzielni mieszkaniowej założonej przez Hirsch-Dunckerschen Gewerkvereine (niemieckie liberalne związki zawodowe), zaś jego projekt powierzono profesorowi Technische Hochschule Ottonowi Kloeppelowi. Prace budowlane trwały aż do 1921 r. i odbywały się przy wsparciu przyszłych mieszkańców osiedla. 26.09.1921 r. odbyło się uroczyste zawieszenie wiechy, na które przybyli także przedstawiciele władz miasta. Wydarzenie to stało się manifestacją społeczności niemieckiej w Gdańsku - cały teren został przystrojony flagami w niemieckich barwach narodowych, oprawę muzyczną zapewniła kapela policyjna, a w przemówieniach prof. Kloeppela i senatora Janssona (członek Niemieckiej Narodowej Partii Ludowej) podkreślano niemiecki charakter inwestycji. Układ osiedla, nazwanego Grünes Dreieck (pol. Zielony Trójkąt), posiadał wiejski charakter. Główna droga dojazdowa łączyła od południa zespół z ul. Schellmühler Weg. Na jej zakończeniu znajdował się trójkątny plac (przed domem nr 1/2), od którego odchodziła droga łącząca z resztą osiedla kończąca się kolejnym trójkątnym placem. Od niego biegly dwie z trzech głównych dróg kompleksu – zachodnia (domy nr 3-20) i wschodnia (domy nr 33-46) prowadzące na komunalną łakę przy potoku Strzyża. W północnej części założenia obie drogi łączyła trzecia (domy nr. 21-32) wyznaczając trójkątny kwartał (domy nr 47-60), wewnątrz którego znajdował się okrągły plac. Od południa osiedle graniczyło ze szkółką roślin „Schellmühle”, na terenie której powstała później wytwórnia herbaty. W ramach kompleksu powstał zespół 30 drewnianych domów bliźniaczych. Każdy budynek składał się z głównej, prostokątnej bryły nakrytej dachem naczółkowym oraz prostokątnego aneksu gospodarczego o dachu dwuspadowym. Elewacje frontowe posiadały cztery okna i dwie lukarny, boczne – po jednym oknie na parterze i piętrze (na piętrze znajdowały się również dwa nieduże okienka boczne), tylne - drzwi wejściowe do budynku i okno, aneks zaś posiadał jedno okno i drzwi w elewacji bocznej oraz drzwiczki na strych w elewacji tylnej. Wszystkie okna parteru posiadały okiennice z wyciętym motywem serca. Detal elewacji był stosunkowo skromny – poza okiennicami, zastosowano obramowania okien, proste gzymsy pod naczółkami i okapami, ozdobne deskowanie w narożach budynku oraz niewielkie knagi podtrzymujące daszek między parterem i piętrem elewacji bocznej. Wszystkie budynki pomalowane zostały na brąz, zaś detale ich elewacji – na zielono. Elementy uznawane ówczesnie za „wschodniopruskie” - kolorystyka elewacji, zastosowany detal i pokrycie dachów dachówką holenderką poprzez nawiązanie do budownictwa ludowego miały nadać osiedlu swojski charakter, a także budować mił silnej niemieckiej wspólnoty narodowej (podobne rozwiązania zastosowano m.in. w późniejszych osiedlach: wrzeszczańskim Albert Forster Siedlung (1936-38 r.) oraz osiedlu Daheim (1937-39 r.) na Miałkim Szlaku). Mieszkania w kompleksie składały się z przedsionka, pokoju dziennego, kuchni i sypialni na parterze oraz pokoju dziecięcego na piętrze. Przybudówki mieściły zaś pralnię i komórkę oraz nieduży strych (w projekcie osiedla przewidywano, że w komórkach można będzie hodować zwierzęta, zaś na strychu magazynować siano na paszę dla nich). Każdy z domów był zelektryfikowany, jednak osiedle nie posiadało wodociągów i kanalizacji – wodę pobierano ze studni, zaś nieczystości odprowadzano do szamb. Każde z mieszkań posiadało ogród o pow. 1000 m², które zapewniało pewną samowystarczalność w okresie powojennego niedoboru żywności. W prasie zaś podkreślano żyzność gleb nowego osiedla (już na uroczystości zawieszenia wiechy można było podziwiać plony w ogrodach), dobre skomunikowanie (bezpośrednie sąsiedztwo nowoszkockiego dworca oraz bliskość linii tramwajowej łączącej Wrzeszcz ze śródmieściem Gdańska) oraz fakt, że pomimo podobieństwa budynków kolonia nie jest monotonna.

W okresie międzywojennym osiedle zamieszkiwali w większości rzemieślnicy. Ponadto wśród ówczesnych mieszkańców wymienić można także robotników, studentów i urzędników, jednak ich odsetek nie był wysoki i aż do 1945 r. Zielony Trójkąt utrzymał charakter kolonii rzemieślniczej. W kwestiach urbanistycznych do 1945 r. zespół nie uległ większym przekształceniom – w 1929 r. został oddzielony od reszty Młynisk nowo wytyczoną Paul-Beneke-Straße (ob. ul. Marynarki Polskiej), zaś ok. 1942 r. zajęto część ogrodów (nr 3-11) pod budowę magazynów kolejowych przy stacji Nowe Szkoty oraz oddzielił budynek nr 1/2 od reszty zespołu poprzez budowę nowego magazynu hurtowni spożywczej funkcjonującej w miejsce dawnej wytwórni herbaty. II wojnę światową osiedle przetrwało bez uszkodzeń. Krótko po wojnie rozważano nadanie kolonii polskiej nazwy „Kącik”, jednak ostatecznie przyjęto dosłowne spolszczenie przedwojennej nazwy w formie „Zielony Trójkąt”.

W pierwszych dekadach powojennych w zespole nie zaszły większe przekształcenia – do pojedynczych budynków dobudowano jedynie niewielkie pomieszczenia gospodarcze (m.in. na potrzeby hodowli nutrii), zajęto również kolejny fragment ogrodów w zachodniej części zespołu (nr 12-14) pod rozbudowę magazynów kolejowych. Dopiero l. 60. przyniosły zmiany w zagospodarowaniu osiedla. Na początku dekady architektki W.Anders i H.Kleszczewski opracowali plan osiedla mieszkaniowego dla pracowników Stoczni Remontowej. Projekt zakładał dogęszenie zabudowy na terenie kolonii poprzez wzniesienie 5 bloków typu klatkowic (jednego jedenastopiętrowego o sześciu klatkach i czterech pięciopiętrowych o pięciu klatkach) w północnej części kolonii oraz 5 dziesięciopiętrowych punktowców w części południowo-zachodniej. Ponadto osiedle wyposażone miało zostać w pawilony handlowe i kotłownię (w płn.-zach. rogu osiedla) oraz szkołę podstawową w centralnej części założenia.

Cd. – załącznik nr 1 do karty.

Stan zachowania:

Zabudowa w większości zachowała swój kształt. Część obiektów została rozbudowana, jednak nadal czytelne pozostają pierwotne bryły poszczególnych obiektów z aneksem gospodarczym od strony ogrodów. Część budynków zachowała oryginalne detale elewacji. Zachowały się również oryginalne elementy ślusarki oraz oryginalne pokrycia dachowe z dachówki holenderki.

W przypadku budynków nr 21, 25 i 30 zachowana jest również pierwotna kolorystyka elewacji.

Postulaty dotyczące konserwacji:

Zalecane są bieżące konserwacje oraz inwentaryzacja zachowanych detali.

W przypadku przyszłych prac remontowych zalecane jest przywrócenie oryginalnego wykończenia elewacji (kolorystyka, detale) oraz pokrycia dachów dachówką holenderką w kolorze ceglanym. W przypadku wymiany stolarki okiennej zaleca się przywrócenie pierwotnych podziałów (okno dwuskrzydłowe o skrzydłach czterokwaterowych dzielonych szprosami poziomymi).

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Szymon Dembicki
25.02.2025 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU	SYTUACJA, FOTOGRAFIE, INFORMACJE DODATKOWE (1)
-----	------------------------	--

Projekt zakładał jak najmniejszą ingerencję w dotychczasową formę Zielonego Trójkąta - większość zabudowy lokalizowano na dawnej łące w północnej części kolonii oraz na terenie ogrodów, wyburzenia miały objąć jedynie 12 domów (budynki nr 17-20, 33-38 oraz 47-60), ponadto zachowano dużą część charakterystycznego trójkątnego układu kolonii. Po opracowaniu projektu przystąpiono do dalszych działań. Już w 1962 r. wydano nakaz rozbiórki domów nr 47/48, 49/50, 55/56 jako przeszkadzających w budowie szkoły oraz domu nr 35/36 jako przeszkadzającemu w budowie osiedla. W tym samym roku przystąpiono do budowy. Inwestycja nie obyła się bez komplikacji – wilgotne gleby zapewniające przed wojną urodzaj w ogrodach okazały się niewystarczająco nośne w przypadku zabudowy blokowej. Wymogło to dodatkowe prace ziemne, jednak nie opóźniło inwestycji – w 1965 r. oddano do użytku szkołę-tysiąclatkę, a w 1966 r. zakończono całą budowę. Równolegle do budowy prowadzono rozbiórkę istniejących domów. W 1963 r. nakazano rozbiórkę budynków nr 59/60 i 17/18, w 1964 r. – 51/52, w 1965 r. - 19/20, a w 1966 r. - 57/58. Do 1964 r. rozebrano domy nr 33/34, 35/36, 37/38, 47/48, 49/50, 55/56, w trakcie rozbiórki był wtedy również dom nr 17/18. Do 1966 r. rozebrano jeszcze budynki nr 19/20, 51/52 i 59/60. Pomimo planów wyburzenia pozostawiono dwa budynki (nr 53/54 i 57/58) w wewnętrznym kwartale osiedla. Prawdopodobnie w tym okresie doszło również do rozbiórki leżącego na uboczu domu nr 1/2.

Zielony Trójkąt w nowej formie przetrwał lat 70. kiedy to przystąpiono do realizacji rozbudowy osiedla według projektu I.Różańskiej i F.Pasławskiego (projekt koncepcyjny opracowali w 1972 r.: W. Duda i J.Koronowicz). W jej ramach wybudowano 2 jedenastopiętrowe bloki typu korytarzowiec i hydroformię w zachodniej części osiedla oraz pięciopiętrowy blok-klatkowiec w pd.wsch. części zespołu. W związku z rozbudową wyburzono kolejne obiekty z pierwotnego zespołu (domy nr 3/4, 5/6, 7/8, 31/32, 39/40, 41/42, 43/44, 45/46 i 53/54). Plany zakładały również wybudowanie przychodni i przedszkola w miejsce domów nr 9-16 oraz wyburzenie pozostałych budynków pochodzących z okresu międzywojennego (poza nr. 57/58). Jednakże zrealizowano jedynie część mieszkalną projektu. Z trzydziestu domów zaprojektowanych przez O.Kloppela pozostały dwa ciągi zewnętrzne (zach. – nr 9-26 i półn. – nr 21-30) oraz pojedynczy dom z wewnętrznego kwartału (nr 57/58). Ten ostatni rozebrano jednak ok. 1978 r., nadając Zielonemu Trójkątowi wygląd znany do dziś. W l. 70. doszło również do powstania węzła komunikacyjnego Kliniczna, który definitywnie odciął osiedle od reszty Młynisk oraz wymusił powstanie planowanej już w l. 60 drogi dojazdowej do budynku dawnej wytwórni herbaty w miejscu większości ogrodów zachodniego ciągu budynków (nr 9-16).

Lata 80. przyniosły powrót do koncepcji wyburzenia zachodniego ciągu domów pod budynki użyteczności publicznej. Tym razem jej realizacji miała podjąć się Parafia św. Brygidy, która obejmowała terytorialnie Zielony Trójkąt. Z uwagi na odległość osiedla od macierzystego kościoła planowano wzniesienie domu katechetycznego z kaplicą. Ponadto powstać miał żłobek dopełniający zaplecze usługowe zespołu. Projekt obu budynków, które miały stanąć w miejsce domów nr 9-16, opracował w 1983 r. architekt R.Kokoszko. Jednakże nie doszło do realizacji tej inwestycji. W następnej dekadzie, wraz z przewidywanym końcem żywotności pierwotnej drewnianej zabudowy Zielonego Trójkąta, rozpatrywano przebudowę i adaptację części budynków (nr 9-16) na funkcje usługowe, jednak plany te spotkały się z oporem części mieszkańców i ostatecznie nie doszły do skutku.

W XXI w. obiekty wchodzące w skład przedwojennego osiedla ulegały przekształceniom i termomodernizacjom. Do 2026 r. rozbudowano i przebudowano budynki nr 9 (2019 r.), 10 (2013 r.) oraz 12 (2015 r.), ocieplono budynki nr 9/10 (przed 2011 r.), 11 (2014 r.), 12 (przed 2011 r.) 15/16 (przed 2008 r.), 23 (2022 r.), 24 (między 2011, a 2014 r.) 25 (częściowo, po 2022 r.), 26 (przed 2008 r.) 27/28 (przed 2011 r.) i 29 (2006 r.) oraz obłożono sidingiem elewacje budynków 12 (między 2016, a 2017 r.), 14 (między 2016, a 2017 r.) i 22 (między 2019, a 2022 r.). Dokonano również przekształceń dachów i wymiany ich pokrycia w budynkach nr 9 (przed 2002 r., marsylka), 10 (2013 r., marsylka, powiększenie lukarny) 11 (2011 r., karpówka), 12 (między 2014, a 2016 r., marsylka grafitowa, usunięcie lukarny), 13 (przed 2008 r., uzupełnienie holenderką), 14 (między 2011, a 2014 r., marsylka grafitowa), 15/16 (przed 2002 r., holenderka, usunięcie lukarny), 21/22 (2005 r., marsylka), 23 (2005 r., marsylka, usunięcie lukarny), 24 (2005 r., marsylka), 25/26 (2005 r., marsylka), 27 (2006 r., marsylka), 28 (2006 r., marsylka grafitowa) oraz 30 (2005 r., marsylka). Obecnie wszystkie obiekty (poza nr 21) są zamieszkane.

Zespół położony jest w centralnej części osiedla ograniczonego ulicami M.Reja i Marynarki Polskiej oraz torami kolejowymi. Zachowane 9 budynków zwrócone jest frontami skierowanymi do środka osiedla. 5 z nich położone jest wzdłuż północnej odnogi ul. Zielony Trójkąt, zaś 4 wzdłuż głównej odnogi ulicy. Zabudowa w większości zachowała swój kształt parterowych domów przykrytych dachem naczółkowym krytym dachówką. Część obiektów została rozbudowana (głównie od strony ogrodów), jednak nadal czytelne pozostają pierwotne bryły poszczególnych obiektów z aneksem gospodarczym od strony ogrodów. Część budynków (nr 15, 21, 25, 30) zachowała oryginalne detale elewacji (t.j. obramowania okien, gzymsy pod naczółkami i okapami, ozdobne deskowanie w narożach budynku oraz knagi podtrzymujące daszek między parterem i piętrem elewacji bocznej). Zachowały się również oryginalne elementy ślusarki – haczyki do mocowania okiennic oraz okucia drzwiček na strych przybudówki gospodarczej (nr 21 i 30) oraz oryginalne pokrycia dachowe z dachówki holenderki (nr 13 (częściowo) i 28). W przypadku budynków nr 21, 25 i 30 zachowana jest również pierwotna kolorystyka elewacji.

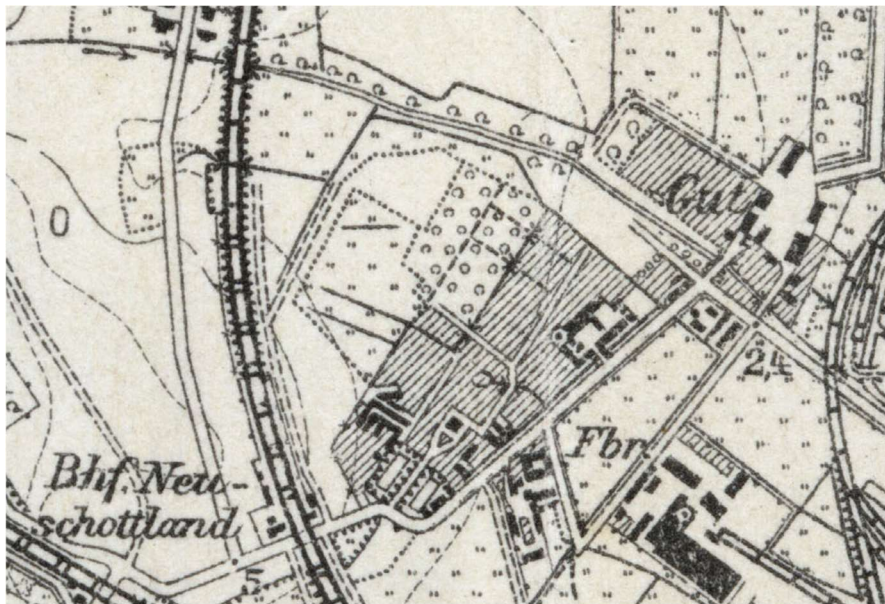
Wartości

Zespół ten odznacza się wartościami historycznymi, naukowymi i artystycznymi. Jest on świadectwem rozwoju pogranicza Nowych Szkotów i Młynisk jako obszaru zabudowy mieszkalnej odpowiadającej na potrzeby i wyzwania pocz. XX w., a także prądów kształtujących ówczesną urbanistykę. Jest on reprezentatywnym przykładem podejścia ówczesnych konserwatywnych gdańskich planistów do kwestii architektury mieszkaniowej i urbanistyki w okresie międzywojennym. Prezentuje również wartość artystyczną, zauważalną pomimo przekształceń poszczególnych obiektów. Zachowane detale oraz przemysłana forma przy jednoczesnej prostocie budynków są świadectwem wysokiej klasy warsztatu architektów tego okresu reprezentowanych przez późniejszego rektora Technische Hochschule Ottona Kloppela.

Opracowano na podstawie:

1. Baryłewska-Szymańska E., Szymański W., Urban T., *Gdańsk in aerial photography from the interwar period*, Wrocław, Wydawnictwo Via Nova, 2010, ISBN 978-83-60544-73-0.
2. Daniluk J., *Zapomniane Rejerowo*, (źródło: <https://jandaniuk.pl/rejerowo/>, dostęp: 12.02.2026 r.).
3. *Die Weihe des „Grünen Dreiecks”*, *Danziger Nueste Nachrichten* nr 224, Gdańsk, 26.09.1921.
4. Dokumentacja archiwalna zespołu w zasobach Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Gdańsku.
5. Kościelak S., Śliwiński B., *Gedanopedia, Młyniska*, (źródło: <https://gdansk.gedanopedia.pl/gdansk/?title=M%C5%81YNISKA>, dostęp: 12.02.2026 r.).
6. Załęska-Kaczko J., *Nawiązania do tradycji budownictwa wiejskiego w architekturze Wolnego Miasta Gdańska w dobie narodowego socjalizmu*, w: *Porta Aurea T.20*. Gdańsk, Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu Gdańskiego, 2012, ISSN 1234-1533.
7. Załęska-Kaczko J., *Walka z kryzysem mieszkaniowym w Gdańsku około 1900 r.. Urbanizacja Nowych Szkotów w Gdańsku w świetle idei Miasta-Ogrodu*, w: *Porta Aurea T.11*. Gdańsk, Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu Gdańskiego, 2012, ISSN 1234-1533.

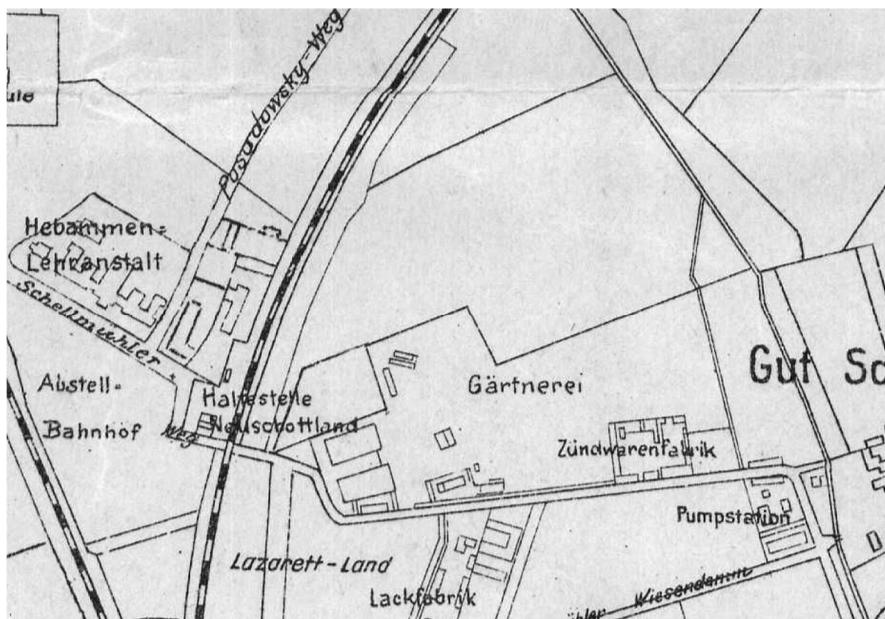
3)

5)

4)

3) Fragment Messtischblattu „Ostdeutschland 391: Danzig” wydanego w 1918 r. ukazujący teren dawnego majątku Rejerowo z dobrze widocznymi łąkami i szkołą drzew firmy ogrodniczej Schnibbe-Handels-Gärtenrei (źródło: <http://igrek.amzp.pl/11777394>, dostęp: 18.02.2026 r.) 4) Fragment „Plan der Stadt Danzig” opracowanego przez miejskie biuro geodezyjne przedstawiający teren dawnego majątku Rejerowo przekształconego w siedzibę firmy ogrodniczej Schnibbe-Handels-Gärtenrei (1920 r.). (źródło: <https://fotopolska.eu/422070.gdansk-mapy-i-plany.zdjecie.html?o=b25605&a=7975&b=11445&c=4>, dostęp: 18.02.2026 r.) 5) Zestawienie fragmentów „Freie Stadt Danzig Geländeplan” – VIII-19: Reichskolonie i IX-19: Langfuhr, 1927, 1:2500. Widoczny stan zabudowy osiedla w jego pierwotnym kształcie. (źródło: zbiory Biblioteki Gdańskiej Polskiej Akademii Nauk, sygn. B553)

7)

8)

9)

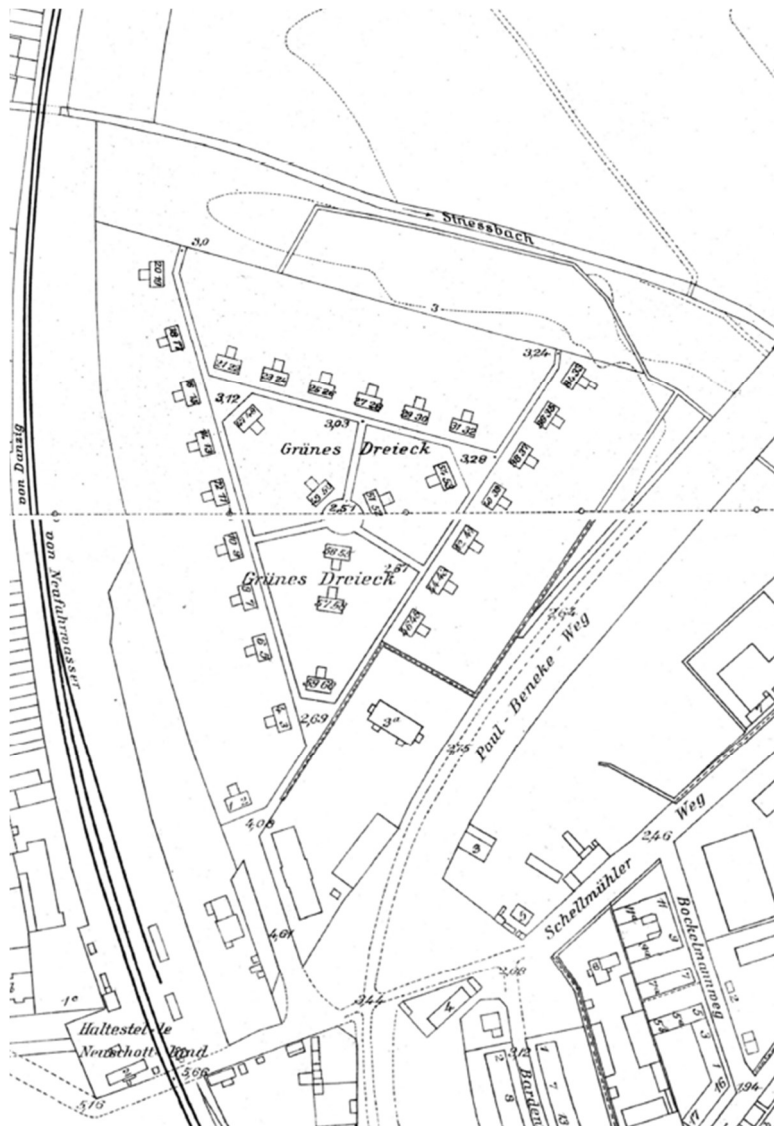

10)

7-9) Zdjęcia lotnicze przedstawiające osiedle Zielony Trójkąt wykonane w 1929 r.. Dobrze widoczny układ ogrodów i szpaler drzew odgradzający zespół od nowopowstałej Paul-Beneke-Straße (ob. ul. Marynarki Polskiej). (źródło 7-8: Barylewska-Szymańska E., Szymański W., Urban T., *Gdańsk in aerial photography from the interwar period*, Wrocław, Wydawnictwo Via Nova, 2010, ISBN 978-83-60544-73-0; źródło 9: <https://www.markus-lenz.de/danzig-historische-luftbilder-karten-stadtplaene-gruenes-dreieck.htm>, dostęp: 18.02.2026 r.) **10)** Widok z wnętrza zespołu (widoczne domy nr 31/32 i 37/38) (ok. 1933 r.). Dobrze widoczne detale stolarki okiennej – podział skrzydeł na 4 kwatery szprosami poziomymi, obramowania i okiennice z motywem serca. (źródło: <https://www.dawnygdansk.pl/forum/viewtopic.php?t=1581&postdays=0&postorder=asc&start=0&sid=5f818a9f1d508202bf95efe4619fd11a>, dostęp: 18.02.2026 r.)

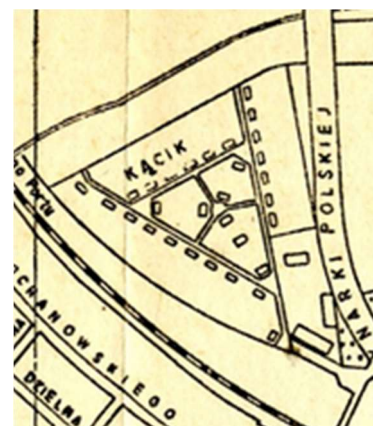
11)

12)

13)

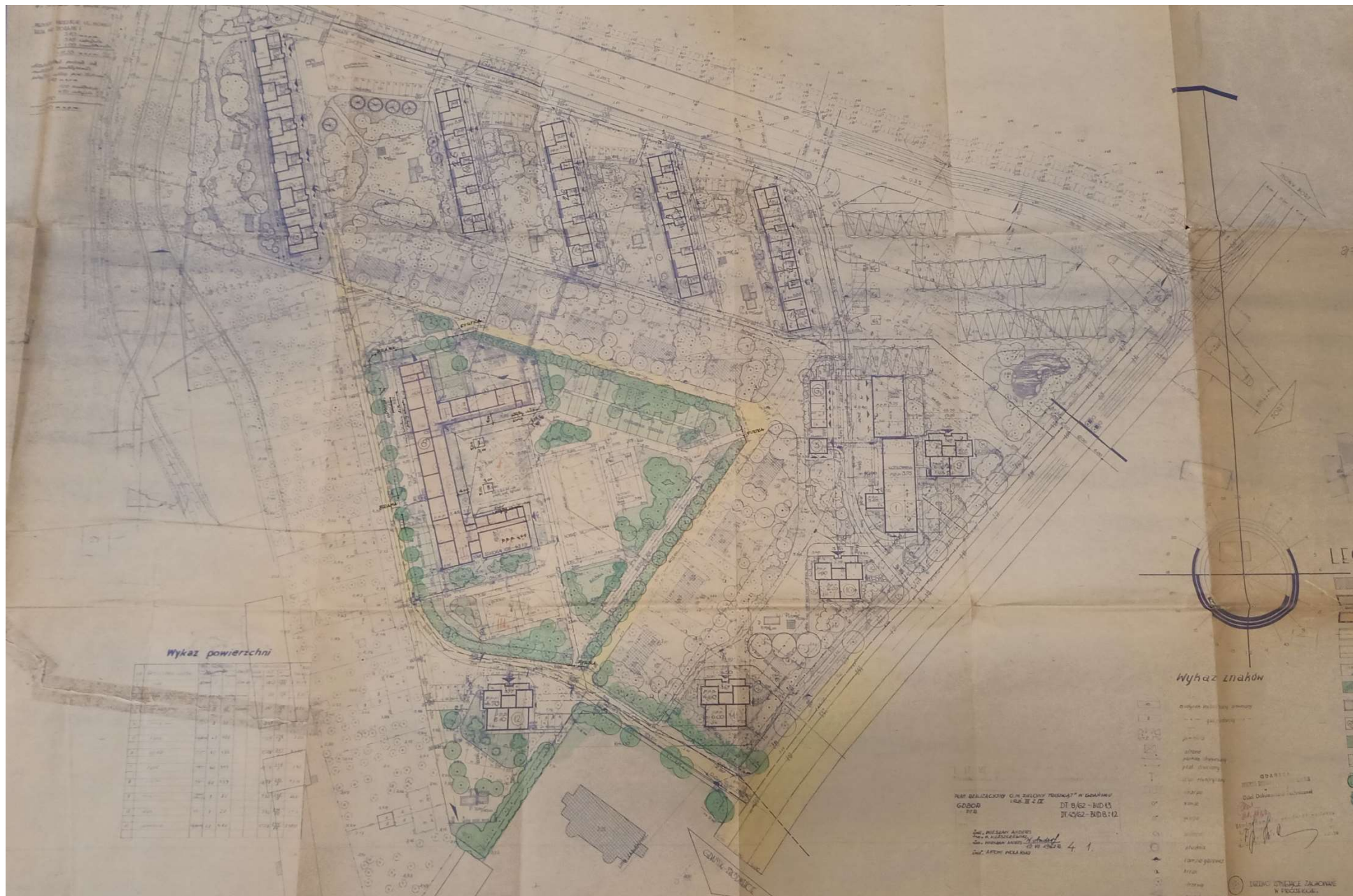

14)

11) Zestawienie fragmentów „Freie Stadt Danzig Geländeplan” – VIII-19: Reichskolonie i IX-19: Langfuhr, 1932, 1:2500 z dobrze widoczną numeracją (zachowaną w przetrwałych do dziś domach). Zauważalne są rowy odgradzające zespół od wytwórni herbaty oraz teren komunalnej łąki leżący w północnej części osiedla na potoku Strzyży, a także powstała w 1929 r. Paul-Beneke-Straße (ob. ul. Marynarki Polskiej) oddzielająca Zielony Trójkąt od reszty dawnego dworu Rejerowo. (źródło: zbiory Biblioteki Gdańskiej Polskiej Akademii Nauk, sygn. B553) **12)** Fragment Messtischblattu „Ostdeutschland 1677: Danzig” (1942 r.) ukazujący okolicę osiedla Zielony Trójkąt. Po lewej stronie widoczny jest rozbudowany zespół budynków dworca kolejowego Nowe Szkoty, który zajął część ogrodów należących do domów nr 3-11. (źródło: <http://igrek.amzp.pl/1761174>, dostęp: 18.02.2026 r.) **13)** Fragment planu Wrzeszcza wydane w ramach „Informatora miasta Gdańska z planami poszczególnych dzielnic” z widoczną nieprzyjętą ostatecznie polską nazwą „Kącik” (1946 r.). (źródło: https://dziennikbałtycki.pl/gdansk-na-starych-mapach-zobacz-ulice-i-budynki-na-archiwalnych-powojennych-planach-z-lat-1945-i-1946-jak-zmienilo-sie-miasto/ar/c1-15490672#google_vignette, dostęp: 18.02.2026 r.) **14)** Fragment planu Wrzeszcza wydane w ramach „Przewodnika po Wybrzeżu” R.Fronika z widoczną ostatecznie przyjętą polską nazwą „Zielony Trójkąt” (1947 r.). (źródło: <https://fotopolska.eu/1148337,gdansk-mapy-i-plany,zdjecie.html?o=b25605>, dostęp: 18.02.2026 r.)

15)

15) Fragment „Planu realizacyjnego – Osiedle mieszkaniowe Zielony Trójkąt” (1962 r.) opracowanego przez architektów W.Andersa i H.Kleszczewskiego. Widoczne skupienie projektowanej zabudowy na północnym i wschodnim obrzeżu zespołu oraz planowane pozostawienie dużej części oryginalnej zabudowy wraz z charakterystycznym trójkątnym układem wewnętrznego kwartału. (źródło: zbiory Archiwum Wydziału Architektury Urzędu Miejskiego w Gdańsku)

16)

17)

18)

16) Zdjęcie lotnicze przedstawiające fragment osiedla Zielony Trójkąt podczas budowy nowych obiektów mieszkalnych oraz szkoły (1964 r.). (źródło: Kosycarz M., *Niezwykłe zwykłe zdjęcia z lotu ptaka*, Gdańsk, Kosycarz Foto Press KFP, 2012, ISBN 978-83-933422-8-0) **17)** Zdjęcie z terenu obecnego dziedzińca szkoły podstawowej nr 69 podczas budowy tejże. Widoczne są stojące jeszcze domy nr 51/52 i 53/54. (źródło: <https://www.gdansk.pl/wiadomosci/Szkola-z-Zielonego-Trojkatu-SP-69-konczy-60-lat,a,287810>, dostęp: 18.02.2026 r.) **18)** Zdjęcie terenu obecnego dziedzińca szkoły podstawowej nr 69 podczas budowy tejże. Na pierwszym planie widoczny jest stojący jeszcze dom nr 51/52. (źródło: <https://www.gdansk.pl/wiadomosci/Szkola-z-Zielonego-Trojkatu-SP-69-konczy-60-lat,a,287810>, dostęp: 18.02.2026 r.)

19)

20)

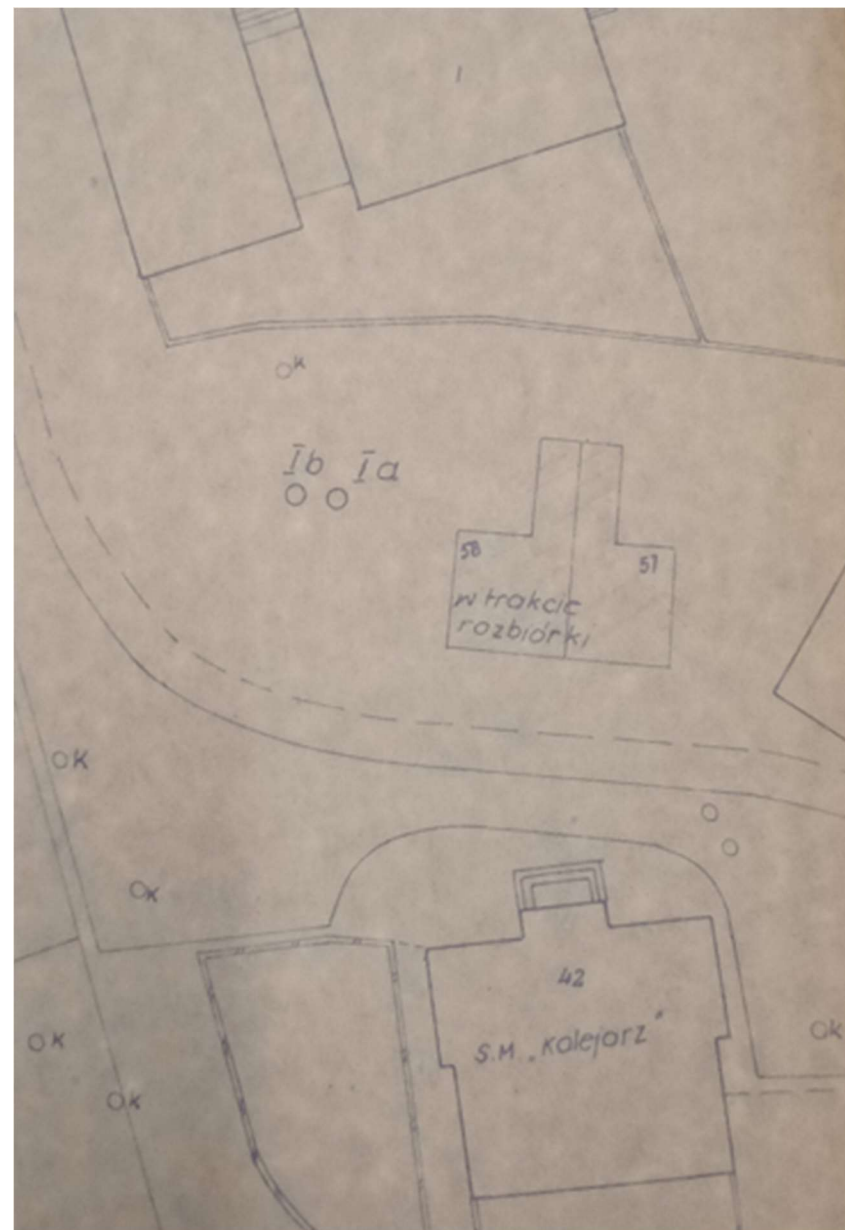
19) Fragment „Szkicu koncepcyjnego lokalizacji zabudowy - „Zielony Trójkąt”” (1972 r.) opracowanego przez architektów W.Dudę i J.Koronowicz. Dobrze widoczne planowane wyburzenia oryginalnej zabudowy i zastąpienie jej terenami zielonymi oraz nowymi budynkami mieszkalnymi i usługowymi. (źródło: zbiory Archiwum Wydziału Architektury Urzędu Miejskiego w Gdańsku)

20) Fragment „Planu ogólnego zagospodarowania terenu osiedla mieszkaniowego „Zielony Trójkąt” w Gdańsku” (1975 r.) opracowanego przez architektów I.Różańską i F.Pasławskiego. Widoczne planowane zachowanie domu nr 57/58 jako jedynego z pierwotnego założenia projektu O.Kleppela. (źródło: zbiory Archiwum Wydziału Architektury Urzędu Miejskiego w Gdańsku)

21)

23)

22)

21) Zdjęcia przedstawiające zachodni ciąg zabudowy osiedla Zielony Trójkąt (nr 7-16) przed rozpoczęciem prac budowlanych przy rozbudowie powojennego osiedla (1972 r.). (źródło: zbiory Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Gdańsku) **22)** Zdjęcia przedstawiające północny ciąg zabudowy osiedla Zielony Trójkąt (nr 21-32) przed rozpoczęciem prac budowlanych przy rozbudowie powojennego osiedla (1972 r.). Na pierwszym planie widoczny budynek nr 21/22 z zachowanym oryginalnym detalem (okiennice, stolarka okienna, ozdobne deskowanie w narożach budynku). (źródło: zbiory Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Gdańsku) **23)** Fragment projektu badań hydrogeologicznych pod montaż piezometrów na terenie osiedla Zielony Trójkąt (1978 r.) z widocznym budynkiem 57/58 oznaczonym jako obiekt w trakcie rozbiórki. (źródło: zbiory Archiwum Wydziału Architektury Urzędu Miejskiego w Gdańsku)

24)

25)

26)

27)

28)

25-28) Zdjęcia przedstawiające oryginalną zabudowę osiedla Zielony Trójkąt (kolejno: dom nr 15/16 od strony ogrodu, dom nr 27/28 od strony ulicy oraz front i elewację wschodnią domu nr 29/30) pod koniec XX w.. Widoczne przekształcenia w oryginalnej materii obiektów – wymiana stolarki okiennej, wybijcie nowych okien, demontaż części okiennic oraz wymiana części pokrycia dachowego na dachówkę typu karpówka (1989 r.). (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków)

29)

30)

31)

29) Zdjęcie przedstawiające budynek nr 21/22 (pocz. I. 90 XX w.). Widoczna utrzymana pierwotna kolorystyka ścian (przy przemalowaniu obramowań okien na biało) (źródło: <https://www.dawnygdansk.pl/forum/viewtopic.php?t=1581&postdays=0&postorder=asc&start=0&sid=5f818a9f1d508202bf95efe4619fd11a>, dostęp: 18.02.2026 r.) **30)** Zdjęcie przedstawiające budynek nr 25/26 (1995 r.). Widoczna utrzymana pierwotna kolorystyka oraz częściowo zachowana stolarka okienna na froncie budynku (w parterze numeru 26). (źródło: <https://www.gdansk.pl/wiadomosci/Szkola-z-Zielonego-Trojkatu-SP-69-konczy-60-lat,a,287810>, dostęp: 18.02.2026 r.) **31)** Fragment zdjęcia z budynkami nr 25/26 i 27/28 widocznymi z boiska szkoły podstawowej nr 69 (1996 r.). Dobrze widoczna zachowana oryginalna kolorystyka elewacji budynków. (źródło: <https://www.gdansk.pl/wiadomosci/Szkola-z-Zielonego-Trojkatu-SP-69-konczy-60-lat,a,287810>, dostęp: 18.02.2026 r.)

32)

33)

34)

35)

32-34) Zdjęcia przedstawiające budynek nr 9/10 (2002 r.). Dobrze widoczne przekształcenie oryginalnego wyglądu obiektu przy zachowaniu pierwotnej bryły i większości układu otworów elewacji. (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków) **35)** Budynek nr 11/12 (2002 r.). Dobrze widoczne zachowane oryginalne elementy obiektu - ozdobne deskowanie w narożach, obramowania okien, ośmiodzielną stolarką okienną i daszek na elewacji bocznej oddzielający parter od piętra. (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków)

36)

37)

38)

39)

36-37) Zdjęcia przedstawiające budynek nr 11/12 (2002 r.). Dobrze widoczne przekształcenie wyglądu północnej połowy obiektu (nr 12) oraz rozbudowa budynku od strony ogrodu. (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków) **38-39)** Zdjęcia przedstawiające budynek nr 13/14 (2002 r.). Dobrze widoczne zachowane oryginalne elementy obiektu – okiennice, obramowania okien, ośmiodzielną stolarką okienną parteru i czwórdzielną stolarką okna lukarny oraz daszek na elewacji bocznej oddzielający parter od piętra (częściowo zachowany). (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU	SYTUACJA, FOTOGRAFIE, INFORMACJE DODATKOWE (14)
-----	------------------------	---

40)

41)

42)

43)

40) Budynek nr 13/14 widziany od strony ogrodu (2002 r.). Dobrze widoczne zachowane oryginalne elementy obiektu - obramowania okien i drzwi oraz ośmiodzielna stolarka okienna. (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków) **41-43)** Zdjęcia przedstawiające budynek nr 15/16 (2002 r.). Dobrze widoczne przekształcenie oryginalnego wyglądu obiektu poprzez ocieplenie, wzniesienie dobudówek i przekształcenie otworów okiennych. (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków)

44)

45)

46)

47)

44-46) Zdjęcia przedstawiające budynek nr 21/22 (2002 r.). Dobrze widoczne zachowane oryginalne elementy obiektu – obramowania okien, ozdobne deskowanie w narożach oraz daszek na elewacji bocznej oddzielający parter od piętra. (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków) **47)** Budynek nr 23/24 (2002 r.). Dobrze widoczne zachowane oryginalne elementy obiektu - ozdobne deskowanie w narożach, obramowania okien, ośmiodzielną stolarkę okienną parteru i czwórdzielną stolarkę okna lukarny oraz daszek na elewacji bocznej oddzielający parter od piętra. Ponadto zauważalne są przekształcenia obiektu – przebudowa poddasza od strony ogrodu oraz usunięcie lukarny w części budynku pod nr 23. (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków)

48)

48)

49)

50)

48) Budynek nr 23/24 (2002 r.). Dobrze widoczne zachowane oryginalne elementy obiektu - ozdobne deskowanie w narożach, obramowania okien, ośmiodzielną stolarką okienną parteru i czwórdzielną stolarką okna lukarny oraz daszek na elewacji bocznej oddzielający parter od piętra. (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków) **49-50)** Zdjęcia przedstawiające budynek nr 25/26 (2002 r.). Dobrze widoczne zachowane oryginalne elementy obiektu – obramowania okien, ozdobne deskowanie w narożach oraz daszek na elewacji bocznej oddzielający parter od piętra. Dobrze widoczne jest również przekształcenia obiektu w części aneksu gospodarczego poprzez przekształcenie strychu w pomieszczenia mieszkalne. (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków)

51)

52)

53)

54)

51-52) Zdjęcia przedstawiające budynek nr 27/28 (2002 r.). Dobrze widoczne zachowane oryginalne elementy obiektu – okiennice, obramowania okien, czwórdzielna stolarka okna lukarny, ozdobne deskowanie w narożach oraz daszek na elewacji bocznej oddzielający parter od piętra. (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków) **53-54)** Zdjęcia przedstawiające budynek nr 29/30 (2002 r.). Dobrze widoczne zachowane oryginalne elementy obiektu – obramowania okien, czwórdzielna stolarka okna lukarny, ozdobne deskowanie w narożach oraz daszek na elewacji bocznej oddzielający parter od piętra. (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków)

55)

56)

57)

58)

55) Budynek nr 29/30 widziany od strony ogrodu (2002 r.). (źródło: zbiory Miejskiego Konserwatora Zabytków) **56)** Budynek nr 11/12 od strony ulicy (2012 r.) widoczne nowe pokrycie części dachu dachówką typu karpiówka. (źródło: https://fotopolska.eu/Gdansk/b78542,Zielony_Trojkat_1112.html, dostęp: 18.02.2026 r.) **57-58)** Budynek nr 21/22 z widocznym nowym pokryciem dachowym z dachówki typu marsylka (2012 r.). (źródło: https://fotopolska.eu/Gdansk/b78541,Zielony_Trojkat_2122.html, dostęp: 18.02.2026 r.)

59)

60)

61)

62)

59) Widok budynku nr 11/12 (2017 r.) z dobrze widoczną rozbudową budynku od strony ogrodu. (źródło: <https://www.mapofpoland.pl/Gdansk,zdjecie,102488,Osiedle-Zielony-Trojkat-Mlyniska.html#galeria>, dostęp: 18.02.2026 r.) **60)** Widok budynku nr 13/14 (2017 r.). Widoczne obłożeniem elewacji nr 14 sidingiem. (źródło: <https://www.mapofpoland.pl/Gdansk,zdjecie,102486,Osiedle-Zielony-Trojkat-Mlyniska.html#galeria>, dostęp: 18.02.2026 r.) **61)** Widok budynku nr 21/22 (2017 r.) z widocznymi wtórnymi okiennicami. (źródło: <https://www.mapofpoland.pl/Gdansk,zdjecie,102487,Osiedle-Zielony-Trojkat-Mlyniska.html#galeria>, dostęp: 18.02.2026 r.) **62)** Widok budynku nr 23/24 (2017 r.) z widocznymi wtórnie wybitymi oknami poddasza. (źródło: <https://www.mapofpoland.pl/Gdansk,zdjecie,102490,Osiedle-Zielony-Trojkat-Mlyniska.html#galeria>, dostęp: 18.02.2026 r.)

63)

64)

65)

66)

63) Widok budynku nr 9/10 (2019 r.) z dobrze widoczną rozbudową budynku od strony północnej. (źródło: https://fotopolska.eu/Gdansk/b327960,Zielony_Trojkat_9-10.html, dostęp: 18.02.2026 r.) **64)** Widok budynku nr 13/14 (2019 r.). Widoczne zastąpienie oryginalnego okna lukarny oknem współczesnym. (źródło: https://fotopolska.eu/328005,obiekt.html?map_z=17, dostęp: 18.02.2026 r.) **65)** Widok budynku nr 15/16 (2019 r.). (źródło: https://fotopolska.eu/Gdansk/b328006,Zielony_Trojkat_15-16.html, dostęp: 18.02.2026 r.) **66)** Widok budynku nr 23/24 (2019 r.) przedstawiająca dom przed ociepleniem nr 23 w 2022 r.. (źródło: https://fotopolska.eu/Gdansk/b328007,Zielony_Trojkat_23-24.html, dostęp: 18.02.2026 r.)

67)

68)

69)

70)

67) Widok budynku nr 25/26 (2019 r.). (źródło: https://fotopolska.eu/Gdansk/b328008,Zielony_Trojkat_25-26.html, dostęp: 18.02.2026 r.) 68) Widok budynku nr 27/28 (2019 r.). (źródło: https://fotopolska.eu/Gdansk/b329127,Zielony_Trojkat_27-28.html dostęp: 18.02.2026 r.) 69-70) Budynek nr 29/30 (2019 r.) z dobrze widocznymi zachowanym detalami elewacji. (źródło: https://fotopolska.eu/Gdansk/b328008,Zielony_Trojkat_25-26.html, dostęp: 18.02.2026 r.)

71)

72)

73)

74)

71-73) Stan obecny południowej części budynku nr 9/10. Dobrze widoczna rozbudowa dawnego aneksu gospodarczego z 2019 r.. (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.) **74)** Stan obecny północnej części budynku nr 9/10. Dobrze widoczna rozbudowa z 2013 r.. (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.)

75)

76)

77)

78)

75) Stan obecny północnej części budynku nr 9/10 od strony ogrodu. Dobrze widoczna rozbudowa z 2013 r.. (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.) **76-77)** Stan obecny południowej części budynku nr 11/12. (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.) **78)** Stan obecny północnej części budynku nr 11/12. (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.)

79)

80)

81)

82)

79) Stan obecny północnej części budynku nr 11/12 od strony ogrodu. Dobrze widoczna rozbudowa z 2015 r.. (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.) **80-82)** Stan obecny budynku nr 13/14. (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.)

83)

84)

85)

86)

87)

88)

89)

90)

87-90) Stan obecny budynku nr 21/22. W części wschodniej elewacji frontowej widoczne ślady po oryginalnym obramowaniu okien. (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.)

91)

92)

93)

94)

91-93) Stan obecny budynku nr 23/24. Zauważalna przebudowa nr 23 od strony ogrodu. (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.) **94)** Stan obecny zachodniej części budynku nr 25/26 od strony ulicy. (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU	SYTUACJA, FOTOGRAFIE, INFORMACJE DODATKOWE (28)
-----	------------------------	---

95)

96)

97)

98)

95-96) Stan obecny zachodniej części budynku nr 25/26. (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.) 97-98) Stan obecny wschodniej części budynku nr 25/26. (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.)

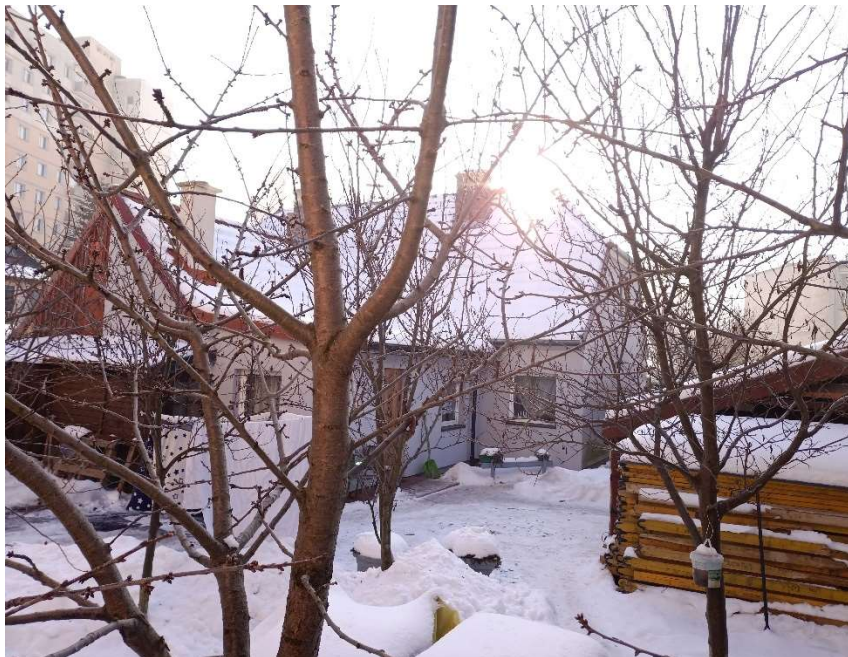
99)

100)

101)

102)

103)

104)

105)

106)

107)

108)

109)

110)

111)

112)

113)

114)

115)

111) Zachowane oryginalne detale budynków – daszek pomiędzy parterem i piętrem elewacji bocznej wraz z drewnianymi knagami podpierającymi (nr 21). (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.) **112)** Zachowane oryginalne detale budynków – obramowanie okna z widocznymi miejscami po mocowaniu okiennic (nr 30). (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.) **113-114)** Zachowane oryginalne detale budynków – haczyk do mocowania okiennic (nr 21). (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.) **115)** Zachowane oryginalne detale budynków – okucie drzwiczek na strych (nr 30). (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.)

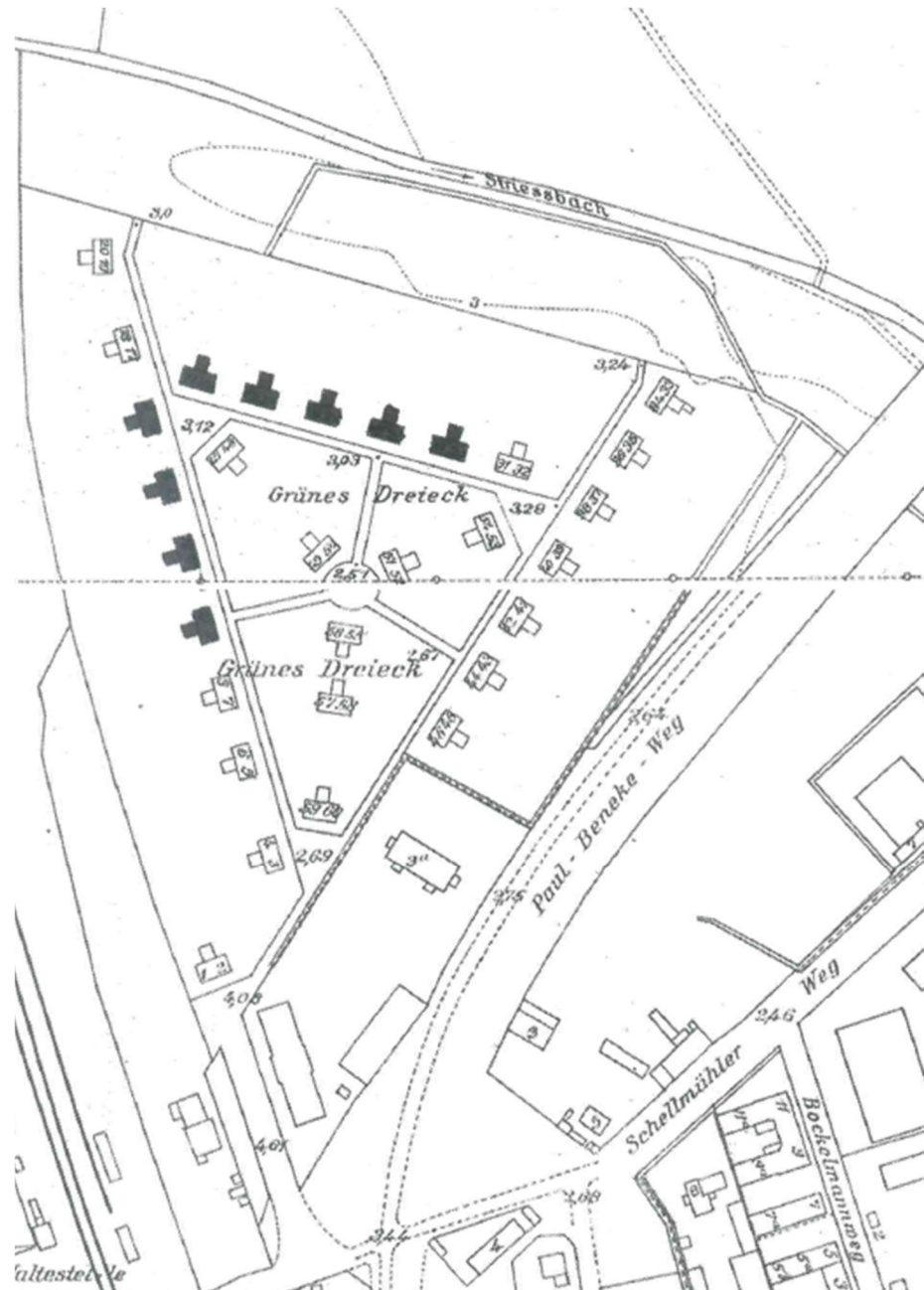
116)

117)

118)

116-117) Zachowane oryginalne detale budynków – ozdobne deskowania naroży budynków (nr 21 i 30). (fot. S.Dembicki 21.01.2026 r.) **118)** Stan zachowania obiektów wchodzących w skład przedwojennego osiedla Zielony Trójkąt. Kolorem czarnym oznaczono dziewięć istniejących obecnie budynków stanowiących 30% pierwotnej liczby obiektów wzniesionych w ramach zespołu.

